

Mehanizam za međunarodne krivične sudove ("MMKS" ili "Mehanizam") osnovao je Savjet bezbjednosti Ujedinjenih nacija 22. decembra 2010. da nastavi nadležnosti, prava, obaveze i ključne funkcije Međunarodnog krivičnog suda za Ruandu ("MKSJR") i Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") nakon okončanja njihovih mandata.

PODACI O PREDMETU

Trenutno je u bjekstvu osam osoba protiv kojih je MKSR podigao optužnice za učešće u genocidu u Ruandi 1994. godine. Mehanizam ima nadležnost nad sljedećom trojicom optuženih: Augustinom Bizimanom, Félicienom Kabugom i Protaisom Mpiranyom. Vlastima u Ruandi prosljedeni su predmeti protiv preostalih pet bjegunaca: Fulgencea Kayisheme, Charlesa Sikubwabo, Aloya Ndimbatija, Ryandikayoa i Phénéasa Munyarugarama. Još jedan bjegunac čiji je predmet prosljeden u Ruandu, Ladislav Ntaganzwa, uhapšen je u Kongu 9. decembra 2015.

MICT-12-14

BJEGUNAC - ALOYS NDIMBATI

Aloys Ndimbati je bio načelnik (*Bourgmestre*) okruga Gisovu u prefekturi Kibuye, Ruanda, u vrijeme kada su počinjeni zločini navedeni u optužnici.

Godina i mjesto rođenja

Početkom 50-ih godina 20. vijeka, okrug Gisovu, prefektura Kibuye, Ruanda

Optužnica

Važeća optužnica podignuta 8. maja 2012.

Status predmeta

U bjekstvu od 28. novembra 1995.

ISTORIJAT POSTUPKA

OPTUŽNICA

Aloys Ndimbati je optužen pred MKSR-om za genocid, saučesništvo u genocidu, direktno i javno poticanje na vršenje genocida i zločine protiv čovječnosti, počinjene u okrugu Gisovu, prefektura Kibuye, u Ruandi, u periodu od aprila do jula 1994., kada je bio načelnik (*Bourgmestre*) tog okruga.

Prema navodima optužnice, 10. ili 11. aprila 1994. ili približno tog datuma, oko 10:00 sati, Ndimbati je koristeći megafon javno pozivao na eliminaciju Tutsija. Navodi se da je to radio iz službenog vozila okruga Gisovu kojim se vozio po okrugu Gisovu u pratnji pet policajaca i mase ljudi, većinom pripadnika *interahamwea*, kojima je, između ostalih, bilo namijenjeno njegovo obraćanje. Navodi se da je Ndimbatijevo obraćanje potaklo, ohrabrilu i poslužilo kao kao moralna podrška i time doprinijelo zločinima koji su uslijedili u tom okrugu, kako je navedeno u optužnici.

U optužnici se takođe navodi da je 14. aprila 1994. ili približnog tog datuma, u pansionu tvornice čaja u Gisovuu, Ndimbati, zajedno s Alfredom Musemom, uputio i potakao članove *interahamwea* da siluju i ubiju ženu iz plemena Tutsi po imenu Annociata Mujawayezu i njenog sina. Slijedeći te upute, pripadnici *interahamwea* su silovali Annociatu, a potom ubili nju i njenog sina.

U optužnici se dalje navodi da je po smrti predsjednika Ruande, Ndimbati, djelujući zajedno s drugima, počeo ubijati pripadnike plemena Tutsi u okrugu Gisovu. Tutsiji koji su živjeli na području Bisesero pobjegli su iz svojih domova i potražili utočište u brdima područja Bisesero nadajući da će se na taj način odbraniti od napada. Navodi se da

je Ndimbati reagovao tako što je tokom narednih nekoliko mjeseci nemilosrdno napadao te izbjeglice, što je za posljedicu imalo hiljade mrtvih.

Optužnica sadrži sljedeće optužbe:

Jedna tačka za genocid (tačka 1)

Jedna tačka za saučesništvo u genocidu (tačka 2)

Jedna tačka za direktno i javno poticanje na vršenje genocida (tačka 3)

Četiri tačke za zločine protiv čovječnosti

- Istrebljivanje (tačka 4)
- Ubistvo (tačka 5)
- Silovanje (tačka 6)
- Progon (tačka 7)

PROSLJEĐIVANJE PREDMETA U RUANDU

Dana 25. juna 2012., MKSR-ovo Vijeće za prosljeđivanje je naložilo da se predmet protiv Aloya Ndimbatija prosljedi vlastima Republike Ruande.

Dana 7. maja 2014., sudija Vagn Joensen, sudija-pojedinac, izdao je nalog za hapšenje i nalog za prebacivanje kojima se od svih država članica UN-a traži da lociraju, uhapsu i prebace Ndimbatija u nadležnost Državnog javnog tužilaštva Republike Ruande.

U skladu s Rezolucijom Savjeta bezbjednosti 1966 (2010), sve države imaju obavezu da sarađuju s MMKS-om na lociranju, hapšenju, pritvaranju, predaji i prebacivanju optuženih koji su još u bjekstvu.